

**Fasciculus inscriptionum Mytilensium
nuper repertarum**

(Epistula ad Aemilium Hübner)

JOSEPHUS LEITE DE VASCONCELLOS AEMILIO HÜBNER
Professori Berolinensi s. p. d.

Antiquitates Lusitanas quam maxime indagandi ac vulgandi cupiditate ardens, locum praetermitto nullum cum observandi, tum acquirendi omnia monumenta ad Lusitaniam spectantia, quae vetustate pretioque digna sint quae revereamur.

Cum non ita pridem Mytili essem, in oppido quo et nummis ibi signatis et parietinis reliquiasque multis Romanis Christianisque virorum antiquitatis studiosorum oculos ad se convertit, titulos aliquos vidi, quos opera et diligentia Fortunati da Fonseca Medici, Emmanuelis Bravo Gomez, Iohannis Emmanuelis da Costa, Emmanuelis Francisci Gomez, amicorum meorum, obtinui, et in Museum Ethnologicum Portugalense cui praesum deportandos curavi.

Tituli adhuc inediti manebant. Octo numero sunt, duo Romani, reliqui Christiani; omnes sepulcrales, in lapidibus marmoreis incisi, Mytili repertis. Doleo autem quod non omnes omnibus partibus suis iam constant; in duabus stelarum fractarum pauca leguntur verba.

In lapidibus a Statio da Veiga archaeologo optimo in Museum Algarbiense summa industria collectis tabulam etiam sepulcrale Christianam, et ipsam Mytilensem, nuper inveni, quam nunquam edidit, quod sciam, parens ille archaeologiae Algarbiensis.

Cum mihi dixeris, vir doctissime ac sapientissime, te librum ad supplementum Corporis inscriptionum Hispaniae Christianae, quod anno MDCCCLXXI Berolini in vulgus emisisti, brevi compositurum, iudicio tuo, ut iis utaris, monumenta sex illa offero hominum qui saeculo VI et VII Mytili fuerunt; ad ea simul adicio inscriptionum Romanarum exempla, a quibus, cum antiquiores sint, initium facio. Fidem ita exsolvo quam in ephemeride mea *O Archeologo Português*, I, 182, tibi dedi.

Nr. 1

1.	D · M · S
	ACCENNIA · HE
4.	RENNIA ANN L
	HSESTTL

In lapide cupae simili, qui locum operculi sepulcri usurpabat. Ex moenibus castelli Mytilensis. Inscriptio 0^m,14 alta; 0^m,245 lata; litteris 0^m,035 altis. *Accenna* (non *Accennia*) et *Herennia* nomina in titulis Ibericis, ut scis, crebra sunt.

Nr. 2

1. D·M·S
TVLLIO DONA
TO·FAVSINO FILIO
VIXIT ♀NN XVI
5. **TVLLIVC UELLICUS LI**
PORCIA MATERN FILIO
PIEN TISSIMO
...OS VERVNT
9. **H S E STT L**

In lapide prioris simili, ex iisdem moenibus avulso. Inscriptio 0^m,26 alta; 0^m,235 lata; litteris 0^m,02 altis.

In v. 3: FAVSINO pro FAVSTINO; ♀ = A.

In v. 5: TVLLIVC = TVLLIVS; LI = ET.

In v. 6: PORCIA, ut scribis, non PONCIA; MATERN pro MATERN = MATERNA.

In v. 8: = pOSVERVNT.

Moenia castelli Mytilensis non solum his, sed etiam aliis lapidibus Romanis constructa sunt; inde spero monumenta aliqua fore ut avel-lantur in Museumque Ethnologicum Portugalense transportentur.

Nr. 3

1. **P AΛANDA FAMA XPI VIXIT**
ANNOS PLV SMINIS
XXXII ME NSES V REQIE
VII INP ACE DNI SVB D VII
5. **XΛ MRT ER & XXII**

In tabella 0^m,44 alta; 0,39 et 0,42 lata; litteris 0^m,025 altis.

P Amanda, famu(l)a Christi, vixit annos plus minus XXXII, men-ses V; requievit in pace D(omi)ni sub d(ie) VII kal(endas) Mart(ias) era DXxXII.

In v. 1. In *Famua* *l* littera cecidit, sicut in verbis Portugalensibus *Chamoia* = *Flamula*, *landoa* = *glandula*, ceteris.

In v. 2. Quod «er(a) 622» primum legeram, «era 532» rectius legisti.

Nr. 4

1. TYBERIVS II^cTO
R FAMVLVS DEI VI
T ANNOS PLVS MIN
VS XIII^{II} M^cENS QVI NO
5. VEM REQVIEVIT IN PACE
DOMINI DIE xIII KALEIIDA
7. S IVNIAS ERA dC^cIII

In tabella 0^m,63 alta; 0^m,445; litteris 0^m,03 altis.

In v. 1-2: II^cT^cR? Neque *lictor* neque *factor*.

In v. 2-3: VIT = *vixit*.

In v. 4: QVI = *que*.

Nr. 5

1.VA
....PA
....ND
4.RA...
.....

Fragmentum 0^m,20 altum; 0^m,12 latum; litteris 0^m,03 altis.

Versus primi verba supplere nescio:MA.

In verso secundo, tertio, quarto tantum suppleri potest: [in] pa[ce]
Domini vel Dei....kale]ndas....[e]ra....

Nr. 6

1. ADIV
TOR EA
..I REQVE
....N PACE DI
5.IAM
.....

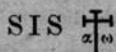
In tabella fracta 0^m,27 alta; 0^m,16 lata; litteris 0^m,025 altis.
Versus primus et secundus integri, reliqui mutili. Sic lego partem inscriptionis: *Adiutor, famulus [De]i, requie[vit i]n pace die. idus Ma(rtias) vel Ma(ias).*

Nr. 7

ORA PRIME

In tabella fracta. Invocatio est, qua titulus terminabatur. Versus 0^m,20 longus; litteris 0^m,024 altis; lapis 0^m,235 latus.

Nr. 8

1. ANDREAS FAMVLV
DEI PRINCEPS CAN
TORVM SACAO SAN
CTE AECLISIAE MER
5. TIII IANE VIXIT
ANNOS XXXVI
REQVIEVIT IN PA
CE SVB D TERTEO
KAL APRILES
AERA oLX TRI
11. SIS

In tabula e schisto lapide 1^m,07 alta; 0^m,44 lata; litteris 0^m,025 altis. In *Rocio do Carno Myrtilli* reperta. De familia Statii da Veiga emptam in Museum Ethnologicum transtuli.

In v. 1. $\nabla = \bar{V} = VS$: *Famulus*;

In v. 3. $\Lambda = L$ vel R ;

In vv. 3–4. *saclosancte* = *sacrosanctae*;

In v. 4. *aeclisia* = *ecclesia*;

In v. 5. *Mertiiliane* (= *Merteliane*) vel *Mertilliane* = *Myrtilliana*;

In v. 8. *terteo* = *tertio*;

In v. 10. *aera* = *era*;

In v. 11. *trisis* = *tris* (*treis*) + *-is*, sicut scribis (pluralis numerus duplex: cfr. verba Portugalensia *poses* pro *pós*, *javalises* pro *javalis*); vel $\tau\omega\sigma\iota$ + *-s*, cum in titulis Mytilensis multae litterae Graecae sint. Mihi in mentem quoque venit in litteris *tri sis* carmen «*tri(umpha-tor sc. Daemonis) sis!*» latere posse.

Andreas, famulus Dei, princeps cantorum sacrosanctae ecclesiae Myrtilliana, vixit annos XXXVI; requievit in pace sub die tertio kalendas Apriles era DLX trisis.

Inscriptio tum rebus grammaticis, tum historicis insignis est:

Quod ad artem grammaticam pertinet, haec digna mihi videntur notatione: *cl* pro *cr*, nisi forte *Λ* (lambda) falso pro *r* esse positum putandum est, in *saclo-*; *e* pro *ae* in *-sancte, Mertilliane (Merteliane); ae* pro *e* in *aeclisiae, aera; i* pro *e* in *aeclisiae; e* pro *i* in *Mertilliane (Merteliane), terteo.* Omnibus his verbis sermo vulgaris detegitur.

Iam de rebus historicis loquar. Quanti momenti ecclesia Myrtillensis fuerit ex munere patet quo Andreas fungebatur: nam in ea etiam chorum cantorum videmus, cuius ille princeps vel *chantre* erat.

*

Hic fasciculus inscriptionum Mytilensium tibi plane non displicebit, quo liber tuus in locis, ubi de regione australi agis, paulo appetbit copiosior.

Vale meque, ut facis, ama.

Olisipone.

Notícias várias

1. Descobrimento archeologico

Lê-se na *Gazeta da Figueira*, n.º 586, de 18 de Setembro de 1897: «O incansável e illustre archeólogo, nosso conterrâneo, Sr. Dr. Santos Rocha, prosseguindo nas suas importantes e laboriosas investigações, descobriu ultimamente no *Ouro da Fonte*, cem metros aproximadamente ao O. de Cabanas, freguesia de Brenha, uma pequena necrópole luso-romana, que pertencia provavelmente aos moradores dos *Chões*, estação descoberta e explorada há pouco nas cercanias de Brenha pelo mesmo distinto archeólogo, ou aos do *Crasto*, que fica aproximadamente ao SO. de Cabanas.

Os caracteres principaes d'esta necrópole são:

1.º Sepulturas simplesmente abertas no calcareo, como muitas das necrópoles de Marim e da Mateca (Algarve), ou formadas com pequenas lages, como muitas das da necrópole de Farrestelo;

2.º Orientação de SE. a NE., ou de ESE. a ONO.;

